

ΤΟ «ΔΙΚΤΥΟ» ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΗΣ «ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ»

Αντίθετα με ό,τι πιστεύεται, οι Μυστικές Υπηρεσίες δεν αποτελούν κρυφό τμήμα του αμυντικού μηχανισμού των εθνικών κρατών, αλλά, αντίθετα, το φανερό κομμάτι των αόρατων υπερεθνικών κέντρων που ελέγχουν όλο τον κόσμο για λογαριασμό «Εκείνων».

Ένα «θαμμένο» ντοκουμέντο αποκαλύπτει ότι μυστικές εταιρίες, χρηματοοικονομικά ιδρύματα και πρόσωπα-κλειδιά εργάζονται συντονισμένα για τα συμφέροντα μιας διεθνούς ελίτ, η οποία κινεί τα νήματα της Ιστορίας, παραμένοντας η ίδια στην αφάνεια και στο απυρόβλητο...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Δύο είναι τα ουσιαστικά ερωτήματα της Ιστορίας: (1) Τι είναι εξουσία; (2) Ποια δύναμη παράγει την κίνηση των εθνών;»

Λέων Τολστόι, *Πόλεμος και Ειρήνη*

Η Νέα Παγκόσμια Τάξη είναι ήδη ένα δρομολογημένο καθεστώς. Ερήμην των λαών, έχει αποφασιστεί η δημιουργία μιας νέου τύπου κοινωνίας, χωρίς αξιοκρατία, χωρίς παραδόσεις, χωρίς ιστορική συνείδηση: ένας turbo-καπιταλισμός τυχοδιωκτών και τοκογλύφων που δόθηκαν δεν είναι «ρατσιστικός» αφού η φυλή και η εθνικότητα των καταναλωτών δεν τους ενδιαφέρουν.

Μια βασική παράμετρος της μυστικής ατζέντας της Νέας Τάξης μέσα από την Ιστορία των τελευταίων εκατόν πενήντα χρόνων είναι οι δεσμοί μεταξύ των Μυστικών Υπηρεσιών και του κύκλου των Μυστικών Εταιριών, στους κόλπους της Παγκόσμιας Ολιγαρχίας. Το κλειδί στην κατανόηση του πόσο καλά λειτουργούν αυτοί οι οργανισμοί είναι η αναγνώριση της ευρείας κλίμακας των κοινωνικών δυνάμεων που μπορούν να οργανώσουν και να επηρεάσουν.

ΤΟ «ΔΙΚΤΥΟ»

Τη δεκαετία του '90, η μεγάλη τραγωδός Άννα Συνοδινού είχε το θάρρος να παραιτηθεί από τη θέση της στη Βουλή, δηλώνοντας: «*Η Νέα Παγκόσμια Τάξη δρομολογήθηκε στη Μάλτα. Ήταν η Μάλτα (ο.σ.ο.: η περίφημη συνάντηση των προέδρων ΗΠΑ – ΕΣΣΔ, επί Γκορμπατσοφ) που κατήγγειλε τη Γιάλτα. Η Μάλτα και η θεαματική πτώση του Τσαουσέσκου σήμανε τη γέννησή της. Αλλά αυτή ήταν η αρχή της. Το Σχέδιο περιλαμβάνει, εκτός από την πολιτικο-οικονομική κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ, και την πτώση του Δυτικού Μπλοκ...*». Και αυτό προβλέπεται να γίνει μετά από ένα πυροδοτημένο παγκόσμιο οικονομικό κραχ.

Ήδη, στις 6 Απριλίου του 1965, τα ΝΕΑ δημοσίευαν την παρακάτω είδηση: «*Στη λουιρόπολη Τσεριόμπο της Βόρειας Ιταλίας, συνεδριάζει μέσα σε απόλυτη μυστικότητα, για τρίτη μέρα, η επιτροπή των εκπροσώπων των εκατό πλουσιότερων ανθρώπων του κόσμου, στην οποία μετέχουν οι μεγαλύτεροι τραπεζίτες και βιομήχανοι. Ανάμεσά τους είναι εκπρόσωποι των Ρότσιλντ, του Μόργκαν, ο Ολλανδός τραπεζίτης Μπέρναρ κ.ά., καθώς και ο Γεν. Γραμματέας του ΝΑΤΟ Μπρόζιο. Θέμα: Σχέσεις ΗΠΑ και Δυτικής Ευρώπης!*».

Δεκατέσσερα χρόνια αργότερα, το 1979, κυκλοφόρησε στο Παρίσι το βιβλίο του Γκονζάλες-Μάτα με τον τίτλο *Οι πραγματικοί Αφέ-*

ντες του Κόσμου, με συγκλονιστικά στοιχεία για τα διεθνή τεκταινόμενα στα παρασκήνια της παγκοσμιοποίησης. Συγγραφέας του ήταν ένας πρώην μυστικός πράκτορας, ο οποίος αποκάλυψε **τα σχέδια της μυστικής Υπερκυβέρνησης για να κρατηθεί η Ευρώπη σε άμεση εξάρτηση από την Αμερική!**

Ποιοι ήταν ανάμεσα στα μέλη της; Η «αφρόκρεμα» του διεθνούς μυστικού παρασκήνιου, όπως: Άλλεν Ντάλλες, μασόνος, ιδρυτής της CIA, δικηγόρος των Λάνσκι και Λουτσιάνο και προϊστάτης του στρατηγού Γκέλεν, αρχηγού της χιτλερικής κατασκοπείας, Τόμας Ντιούι, μασόνος, πρώην κυβερνήτης της Νέας Υόρκης, Χάουαρντ Χιουζ, δισεκατομμυριούχος «προστάτης» του Νίξον, Λα Γκουάρντια, μασόνος, δήμαρχος της Νέας Υόρκης, Μπρόζιο, γραμματέας του ΝΑΤΟ, μασόνος, Κορτίνι, Μέγας Διδάσκαλος της Ιταλικής Μασονίας, Λίτσιο Τσέλλι, Σεβάσμιος της γνωστής μαφιόζικης Σιόας Ρ2 της Ιταλίας και πολλοί άλλοι (William T. Still, *Η Νέα Παγκόσμια Τάξη*).

Και για όσους τέκτονες θεωρούν πως τα περί μασονικών συνωμοσιών είναι μυθεύματα, «*Ο Ελευθεροτεκτονισμός είναι μια μυστική εταιρία μέσα σε μια μυστική εταιρία... ένας εξωτερικός οργανισμός που κρύβει μια εσωτερική αδελφότητα των εκλεκτών... Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε την ύπαρξη αυτών των δύο διαφορετικών και διαπλεκόμενων εταιριών, τη μία ορατή και την άλλη αόρατη...*». Αυτά γράφει ένας από τους μεγαλύτερους μνημένους στα μυστικά σχέδια του εσωτερικού κύκλου της αμερικανικής ελίτ, ο Manly P. Hall (*Lectures on Ancient Philosophy*, σελ.433). Αλλά και η ίδια αυτή η μασονία, απ' ό,τι φαίνεται, σήμερα πλέον είναι μόνον ένα σκέλος του «Μυστικού Δικτύου» ή της παγκόσμιας «Υπερκυβέρνησης».

ΠΟΙΟΣ ΑΣΚΕΙ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ;

Αυτή η «παράλληλη κυβέρνηση» προς τις συνταγματικά εκλεγμένες κυβερνήσεις των ανεπτυγμένων χωρών ασκεί τον έλεγχο στον εκτελεστικό τομέα των διεθνών υποθέσεων, στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία, στη βιομηχανία του πολέμου και ειδικά στα απόρρητα προγράμματα παραγωγής υπερόπλων και «εξωγήινης τεχνολογίας» και, βεβαίως, στον πολύτιμο για τη συνωμοσία τομέα της ασφάλειας, κατασκοπείας και αντικατασκοπίας, και της συλλογής πληροφοριών.

Όλες αυτές οι δυνατότητες πολλαπλασιάζονται εξωφρενικά αν δεχτούμε και τους ισχυρισμούς πολλών ερευνητών, αλλά και τις

αποκαλύψεις πρώην μελών του «Δικτύου» που αυτομόλησαν (whistleblowers) και κάνουν λόγο για υπερ-απόρρητη πρόσβαση των Επικυρίαρχων σε ψυχοτρονικές μηχανές, υπερ-ταχεία σκάφη που κινούνται με αντι-βαρύτητα, με βάση τα τεράστια κρυμένα αρχεία της αποκρυφιστικής γνώσης.

Δηλαδή, αντίθετα απ' ό,τι αφήνεται να καταλαβαίνουν οι πολίτες των αναπτυγμένων κοινωνιών, οι Μυστικές Υπηρεσίες κάθε χώρας δεν είναι το κρυφό κομμάτι των αμυντικών μηχανισμών του εθνικού κράτους, αλλά το φανερό κομμάτι, η κορυφή του παγόβουνου των εντελώς αόρατων υπερεθνικών μηχανισμών του «Δικτύου», που ελέγχουν όλα τα κράτη.

Ο 20ός αιώνας στην αρχή του σηματοδεύτηκε από το κοσμοϊστορικό γεγονός της Οκτωβριανής Επανάστασης. Τα γεγονότα και οι μεγάλοι σταθμοί εκείνης της εποχής έχουν περιγραφεί με κάθε λεπτομέρεια μέσα από ένα τεράστιο όγκο βιβλιογραφίας. Λιγότερο, όμως, ισχύει αυτό για τις μυστικές παραμέτρους που διαμόρφωσαν παρασκηνακά τότε την Ιστορία. Ο τρόπος με τον οποίο έδρασε πίσω από τη Ρωσική Επανάσταση το «Δίκτυο» των υπερεθνικών αφεντικών του κόσμου περιγράφεται σε ένα μοναδικό ντοκουμέντο: πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα πολιτικά ντοκουμέντα της νεότερης Ιστορίας το οποίο, λόγω ειδικών συνθηκών, παρέμεινε άγνωστο για δεκαετίες και διασώθηκε με μυθιοστορηματικό τρόπο.

Στην Ελλάδα δημοσιεύονται εδώ για πρώτη φορά αποσπάσματα από το αποκαλυπτικό αυτό κείμενο, που αφορά στην ανάκριση ενός εκ των ιδρυτών της Κομμουνιστικής Διεθνούς, του πρεσβευτή της Σοβιετικής Ένωσης στο Παρίσι, Κριστιάν Γκεόργκεβιτς Ρακόφσκι, από τον υπάλληλο της Μυστικής Υπηρεσίας GPU, Γκάμπριελ Γκαβρίλοβιτς Κούζμιν, στις 26 Ιανουαρίου 1938 στη Μόσχα, κατά τη διάρκεια των εκκαθαρίσεων του Στάλιν.

Τα ντοκουμέντα της ανάκρισης αυτής, που αποκαλύπτουν πως ένα παγκόσμιο Δίκτυο Επικυρίαρχων-Ολιγαρχών, μέσω των Ρότσιλντ («άνθρωπος» των οποίων ήταν ο Ρακόφσκι), προετοίμαζε διά του κρατικού καπιταλισμού-«κομμουνισμού» την πραγματική «Διεθνή» της Παγκοσμιοποίησης σε βάθος χρόνου, ήταν μια «καυτή πατάτα» που δεν συνέφερε κανέναν να αποκαλυφθεί. Ο Στάλιν είχε ήδη ξεκαθαρίσει τις θέσεις του πάνω στο «Εθνικό Ζήτημα» και είχε αναθεωρήσει τις τροτσκιτικές επιρροές στην κομμουνιστική ιδεολογία –και μάλλον είχε καταλάβει τον ρόλο των συνωμοτών στην Επανάσταση–, δεν ήθελε όμως να αμαυρώσει τον μύθο της που γονιμοποιούσε όλη τη σοβιετική κοινωνία. Από την πλευρά των Δυτικών ή των Σιωνιστών, ούτε λόγος βέβαια για να κυκλοφορήσουν τέτοιες αποκαλύψεις. Έτσι, το ντοκουμέντο κατακωνιάστηκε στα πιο βαθιά ράφια των απόρρητων αρχείων του καθεστώτος...

ΤΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΗΣ «ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ»

Ο Κριστιάν Ρακόφσκι ήταν μία από τις ισχυρότερες και πιο δραστήριες διεθνείς προσωπικότητες του επαναστατικού σοσιαλιστικού κινήματος των αρχών του 20ού αιώνα: γιατρός, δημοσιογράφος, πολιτικός και διπλωμάτης. Τον Ιανουάριο του 1919, ο Λένιν τον διόρισε πρόεδρο των Κομισσαρίων του λαού της Ουκρανίας και, ακο-

Ο Ρακόφσκι με τον Τρότσκι το 1924. Οι δυο τους ήταν στενά συνδεδεμένοι και ταξίδεψαν μαζί στη Ρουμανία και τη Βουλγαρία το 1910. Ο Ρακόφσκι διεγράφη από το κόμμα (1927) και εξορίστηκε στην κεντρική Ασία ως τροτσκιστής. Το 1938 καταδικάστηκε και θεωρείται ότι εκτελέστηκε στην εξορία μετά τη γερμανική εισβολή του 1941.

λούθως, πρεσβευτή στο Λονδίνο και το Παρίσι. Ο Ρακόφσκι ανήκε στην ισχυρή τροτσκιστική φράξια που έπαιρνε διαταγές από τους Ρότσιλντ και, εκείνη την εποχή, δικαζόταν μαζί με τα άλλα μεγάλα ονόματα της σοβιετικής εποχής, στη «δίκη των 21» της Μόσχας, για αντικαθεστωτική δράση. Είναι γνωστό ότι ο Ρακόφσκι επιρόκειτο να καταδικαστεί σε τυφεκισμό, όπως οι υπόλοιποι· ωστόσο, η εκτέλεσή του μετατράπηκε σε 20

χρόνια κάθειρξης. Ας δούμε το γιατί...

Η ανάκριση έγινε στη γαλλική γλώσσα, κράτησε από τα μεσάνυχτα έως τις 7 το πρωί, και ανακριτής ήταν ο Κούζμιν – ένας από τους καλύτερους πράκτορες του Στάλιν, γνωστός ως «Γκάμπριελ», υιός βαθύπλουτου επιχειρηματία που σπούδαζε στη Γαλλία, όταν πέρασε στην υπηρεσία της NKVD (Λαϊκό Επιτροπείο Εσωτερικών Υποθέσεων) πριν αυτή μετονομασθεί σε GPU. Παρών στην ανάκριση ήταν και ο ιατρός Ιωσήφ Λαντόφσκι, Ρώσος πολωνικής καταγωγής, ο οποίος είχε εκπαιδευτεί στην επίδραση των ναρκωτικών ουσιών στον ανθρώπινο οργανισμό. Ο γιατρός αυτός ήταν παρών στην ανάκριση του Ρακόφσκι, με σκοπό να του χορηγήσει τα κατάλληλα χάπια, ώστε να αποκτήσει ενέργεια και καλή διάθεση. Ακολούθως, έπρεπε να μεταφράσει στα Ρωσικά ετοιμάζοντας δύο αντίγραφα, ένα για τον Στάλιν και ένα για τον Γκάμπριελ. Όμως, ο Λαντόφσκι τόλμησε να κάνει μυστικά άλλο ένα αντίγραφο, το οποίο έκρυψε επάνω του.

Μετά από χρόνια, κατά τη διάρκεια της χιτλερικής εκοιτρατείας στο Ανατολικό Μέτωπο, στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κάποιος φασιόστας εθελοντής της ισπανικής «Γαλάζιας Μεραρχίας» μπήκε σε ένα αγροτόσπιτο στα βάθη της Ρωσίας. Εκεί βρήκε το πτώμα του γιατρού της NKVD Ιωσήφ Λαντόφσκι και, δίπλα του, αρκετά πυκνογραμμένα τετράδια. Το πώς ο Λαντόφσκι έφτασε εκεί και πώς σκοτώθηκε είναι άγνωστο. Αυτές οι εκπληκτικές σημειώσεις ήταν όλη η ανάκριση του Ραντόφσκι που, μεταξύ άλλων, αποδείκνυαν γιατί ο Στάλιν έκανε συμφωνία με τον Χίτλερ το 1939, ανοίγοντας τον δρόμο για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μετά τον πόλεμο, οι σημειώσεις βρέθηκαν κατά περίεργο τρόπο στο Μεξικό, όπου μεταφράστηκαν στα Ισπανικά. Ωστόσο, δεν εκδόθηκαν ποτέ, μετά από τις αντιδράσεις του εκεί ισχυρού τροτσκιστικού λόμπι.

Η πρώτη προσπάθεια έκδοσής τους έγινε από τον Λον Μαουρίτσιο Καρλαβίλα και τις εκδόσεις ERSA στη Μαδρίτη το 1950, με τον τίτλο *Sinfonia en Rojo Major (Κόκκινη Συμφωνία)*. Η κυκλοφορία τους, όμως, σήμανε συναγερμό, με αποτέλεσμα οι «ειδικές» Υπηρεσίες να δράσουν ακαριαία και το βιβλίο να εξαφανιστεί από τα βιβλιοπωλεία. Άρχιζε ο Ψυχρός Πόλεμος και ήταν εντελώς ακατάλληλοι καιροί για ντοκουμέντο τέτοιας ιστορικής σημασίας.

ΤΟ «ΔΙΚΤΥΟ» ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

Επανεκδόθηκε στα Αγγλικά το 1988, αλλά πέρασε σχεδόν απαρατήρητο, έως ότου κάποιος με το ψευδώνυμο *Yamaguchi* το δημοσίευσε τελευταίως στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση <http://yama.guchy.net/firms.com/symphony/red1.html>. (Μια πρόχειρη, ανώνυμη μετάφραση στα Ελληνικά είχε κυκλοφορήσει παλαιότερα).

«ΕΚΕΙΝΟΙ» ΚΑΙ ΟΙ... ΡΩΤΣΙΑΝΤ!

Ο Ρακόφοκι αναφέρεται σε «Εκείνους» σαν σε μια μασονικού ή αποκρυφιστικού τύπου «μυστική εταιρία», προκειμένου να αποδείξει ότι αυτός και ο Τρότσκι εκπροσωπούν μια ακατανίκητη δύναμη και ότι οι υποστηρικτές τους ελέγχουν τον κόσμο.

«*Η βάση της δύναμης είναι τα χρήματα*», λέει ο Ρακόφοκι και οι Ρότσιαντ τα δημιουργούν χάρη στο τραπεζικό σύστημα, για να επιβάλουν μια Νέα Παγκόσμια Τάξη. Ο Ρακόφοκι χαρακτηρίζει τον Στάλιν ως έναν εθνικιστή αντίθετο στη «Διεθνή» και λέει ότι, **για να ελέγξει τον Στάλιν, το διεθνές οικονομικό σύστημα αναγκάστηκε να κατασκευάσει τον Χίτλερ και το ναζιστικό κόμμα**. Δυστυχώς για τους τραπεζίτες, ο Χίτλερ αποδείχθηκε ανυπάκουος και άρχισε να τυπώνει δικό του χρήμα, με αποτέλεσμα να εξελιχθεί σε μεγαλύτερη απειλή από τον Στάλιν.

Η αποστολή του Ρακόφοκι φαίνεται ότι ήταν να πείσει τον Στάλιν να κάνει συμφωνία με τον Χίτλερ και να στρέψει την επιθετικότητα των Ναζί εναντίον της Δύσης. «Εκείνοι» έδωσαν στον Στάλιν δύο επιλογές: εάν συμφωνούσε να μοιράσει την Πολωνία με τον Χίτλερ, η Δύση θα κήρυττε τον πόλεμο μόνο στον ένα επιτιθέμενο – τη Γερμανία. Εάν αρνούνταν, οι Ολιγάρχες θα... «αμολούσαν» τον Χίτλερ εναντίον του.

Η ΑΝΑΚΡΙΣΗ-ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Ρακόφοκι: Ποιέψτε με. Με τον μαρξισμό συμβαίνει ό,τι και με τις αρχαίες εσωτερικές θρησκείες. Οι οπαδοί τους έπρεπε να ξέρουν μόνο τα πιο στοιχειώδη, ώστε να διατηρείται η πίστη τους, δηλαδή τα απολύτως ουσιαστικά. Το ίδιο συμβαίνει τόσο στη θρησκεία, όσο και στον χώρο της επανάστασης.

Γκάμπριελ: *Μήπως θέλετε να μου αποκαλύψετε τον μυστικιστικό μαρξισμό, κάτι σαν έναν ακόμα ελευθεροτεκτονισμό;*

Ρακόφοκι: Όχι, τίποτα σχετικό. Αντιθέτως, θα το εξηγήσω με την μεγαλύτερη σαφήνεια. Ο μαρξισμός, πριν γίνει φιλοσοφικό, οικονομικό και πολιτικό σύστημα, είναι μια συνωμοσία για την επανάσταση. Και καθώς για μας η επανάσταση είναι η μόνη απόλυτη πραγματικότητα, συνεπάγεται ότι η φιλοσοφία, τα οικονομικά και η πολιτική είναι αληθινά μόνο στο μέτρο που οδηγούν στην επανάσταση.

Ο Μαρξ ήταν μεγαλοφυΐα. Ακόμα κι αν είχε αρκεσθεί μόνο σε μια βαθιά κριτική του καπιταλισμού, το έργο του θα ήταν επιστημονικά αξεπέραστο. Αλλά εκεί που η θεωρία του φτάνει το επίπεδο του αριστοουργήματος, εκεί γίνεται φανερά ειρωνική. «Ο Κομμουνισμός», λέει, «πρέπει να κερδίσει, επειδή το Κεφάλαιο θα του δώσει αυτή τη νίκη, παρόλο που είναι ο εχθρός του».

Μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερη ειρωνεία; ... «Εσωτερικές αντιφάσεις + Χρόνος = Κομμουνισμός»

...Ο Μαρξ παραπλανά για λόγους τακτικής σχετικά με την προέλευση των αντιφάσεων στον Καπιταλισμό, αλλά δεν αρνείται ότι υπάρχουν. Ο Μαρξ γνώριζε πώς δημιουργήθηκαν αυτές οι αντιφάσεις και πώς τα πράγματα οδηγήθηκαν προς γενική αναρχία στην καπιταλιστική παραγωγή, η οποία προηγήθηκε του θριάμβου της Κομμουνιστικής

Επανάστασης... **Γνώριζε ότι θα συμβούν αυτά, γιατί γνώριζε Εκείνους που δημιούργησαν τις αντιφάσεις.**

...Οι ιστοριογράφοι και οι μάζες, τυφλωμένες από τις ζητωκραυγές και την έπαρση της Γαλλικής Επανάστασης, ο λαός, μεθυσμένος από το γεγονός ότι είχε επιτύχει να αφαιρέσει όλη την εξουσία από τον Βασιλιά και τους ευγενείς, δεν πρόσεξε πώς μια κούφια μυστηριώδεις, σκοτεινοί και χαμηλού προφίλ άνθρωποι είχαν καταλάβει την εξουσία. Αυτά τα πρόσωπα... σύντομα θα τους επέβαλλαν πολύ σκληρότερη σκλαβιά από ό,τι επί Βασιλιά...

Γκάμπριελ: *Ποια είναι αυτή η μυθική εξουσία που σφετερίστηκαν;*
Ρακόφοκι: Απόκτησαν για τους εαυτούς τους το πραγματικό πρόνομο να κόβουν νομίσματα... Το χρήμα που κυκλοφορεί είναι ένας αληθινός αναχρονισμός. Εάν ακόμα υπάρχει και κυκλοφορεί, αυτό συμβαίνει μόνον χάρις στον αταβισμό, μόνον επειδή είναι βολικό να διατηρηθεί η αυταιπάτη, μία καθαρά φανταστική ιστορία για το σήμερα...

Ένα μεγάλο μέρος του χρήματος που κυκλοφορεί, το χρήμα των μεγάλων συναλλαγών, εκδιδόταν από «Εκείνους».

...Οι τράπεζες, τα χρηματοπιστήρια και όλο το χρηματοοικονομικό σύστημα είναι μια γιγαντιαία μηχανή που προκαλεί μια τερατώδεια έναντι της Φύσεως, σύμφωνα με την έκφραση του Αριστοτέλη. Να κάνει το χρήμα να παράγει χρήμα – κάτι που, εάν είναι έγκλημα μια φορά στα οικονομικά, τότε σε σχέση με τα χρηματοοικονομικά είναι έγκλημα έναντι του ποινικού κώδικα, αφού είναι τοκογλυφία.

Γκάμπριελ: *Ας τελειώνουμε. Ποιοι είναι οι «Εκείνοι»;*

Ρακόφοκι: Είστε τόσο αφελής, που πιστεύετε ότι, αν ήξερα ποιοι είναι «Εκείνοι», θα βρισκόμουν φυλακισμένοι εδώ;

...Εκείνοι που τους γνωρίζει, δεν τον τοποθετούν σε μια θέση από την οποία θα ήταν υποχρεωμένος να τους κατονομάσει. Αυτός είναι στοιχειώδης κανόνας κάθε εξυπνης συνωμοσίας, τον οποίον πρέπει να κατανοείτε καλά. Πάντως, ούτε ένας από «Εκείνους» δεν είναι πρόσωπο που κατέχει πολιτικό αξίωμα ή θέση στην Παγκόσμια Τράπεζα. Από ό,τι έχω καταλάβει, **δεν εμφανίζονται οι ίδιοι, αλλά στις κρίσιμες θέσεις – τόσο στην πολιτική όσο και στη χρηματοοικονομία – μεταχειρίζονται μόνο μεσάζοντες...** Άνδρες της απολύτου εμπιστοσύνης τους, οι οποίοι έχουν περάσει από χιλιάδες «εξετάσεις» για να επιβεβαιωθεί η αφοσίωσή τους.

Γκάμπριελ: Όλα όσα λέτε είναι λογικά, αλλά δεν σας πιστεύω.

Ρακόφοκι: Καταλαβαίνω απόλυτα την αμφιβολία σας για ό,τι σας λέω και την ανάγκη, λόγω του αστυνομικού σας επαγγέλματος, να θέλετε να ακούσετε κάτι χειροπιαστό. Για χάρη σας και για τον σκοπό που επιδιώκουμε και οι δύο, θα κάνω ό,τι είναι δυνατόν για να σας διαφωτίσω.

Γνωρίζετε ότι, σύμφωνα με την άγραφη Ιστορία, γνωστή μόνο σε εμάς, **ως ιδρυτής της πρώτης Κομμουνιστικής Διεθνούς υποδεικνύεται, φυσικά με μυστικότητα, ο Άνταμ Βαϊσχάουπ (Weishaupt)**. Θυμάστε το όνομά του; Υπήρξε ο αρχηγός των Ιλλουμινάτι (Πεφωτισμένων) – της γνωστής στοάς, της οποίας το όνομα δανείστηκε από τον Γνωστικισμό. Αυτός ο μεγάλος επαναστάτης, εβραϊκής καταγωγής και πρώην Ιησουΐτης, προβλέποντας τον θρίαμβο της Γαλλικής Επανάστασης, αποφάσισε ή του ανατέθηκε (λένε ότι προϊστάμενός του ήταν ο μεγάλος φιλόσοφος Μένιελσον) να ιδρύσει μια μυστική οργάνωση, η οποία θα ωθούσε τη Γαλλική Επανάσταση να ξεπεράσει τους αρχικούς της στόχους, για να τη μετατρέψει σε σοσιαλιστική επανάσταση.

Αυτό που δεν είναι γνωστό είναι η σχέση του Βαϊσχάουπ και των

οπαδών του με τον πρώτο των Ρότσιλντ. Το μυστικό της προελεύσεως της περιουσίας τους εξηγείται από το ότι ήταν οι ταμίες της πρώτης πραγματικής ΚΟΜΜΙΝΤΕΡΝ. Υπάρχουν στοιχεία ότι μια μυστική εξουσία τους βοήθησε να αποκτήσουν αυτή τη μυθώδη περιουσία, στέλνοντας τα πέντε αδέρφια Ρότσιλντ στις πέντε πιο πλούσιες περιοχές της Ευρώπης.

Και κάτι ακόμα: Θυμάστε τη φράση της μητέρας των πέντε αδελφών Ρότσιλντ; «...Αν δεν θέλουν οι γιοι μου, δεν θα γίνει κανένας πόλεμος...!». Αυτό σημαίνει ότι αυτοί ήταν οι διατητές, οι αφέντες τόσο στον πόλεμο όσο και στην ειρήνη, και όχι οι αυτοκράτορες.

Το προλεταριάτο δεν ελέγχει τον μοχλό του πολέμου ή της οικονομίας. Αλλά είναι το ίδιο ο τρίτος μοχλός, ο μόνος ορατός και επιδειξιμος, αυτός που καταφέρει το τελειωτικό κτύπημα στην εξουσία του καπιταλιστικού κράτους και το κυριεύει. Σίγουρα, όμως, το κυριεύει, εφόσον «Εκείνοι» του το παραδώσουν.

«Εκείνοι» απομόνωσαν τον Τσάρο διπλωματικά για τον ρωσοϊαπωνικό πόλεμο και οι ΗΠΑ χρηματοδοτούσαν την Ιαπωνία. Για να ακριβολογήσω, αυτό έγινε από τον Γιάκομπ Σιφ (Jacob Schiff), διευθυντή της Τράπεζας Κουν, Λόεμπ & Σία (Kuhn, Loeb & Co.), ο οποίος είναι ο διάδοχος του Οίκου των Ρότσιλντ, από όπου προήλθε ο Σιφ. Τόσο μεγάλη ήταν η εξουσία του, ώστε πέτυχε τα κράτη που είχαν αποικίες στην Ασία να υποστηρίξουν την άνοδο της –εχθρικής προς τους ξένους– Ιαπωνικής Αυτοκρατορίας· αυτή την εχθρότητα αρχίζει τώρα να νιώθει η Ευρώπη.

Από τα στρατόπεδα αιχμαλώτων έφτασαν στην Πετρούπολη (Πέτρογκραντ) οι καλύτεροι αγωνιστές, εκπαιδευμένοι ως επαναστατικά στοιχεία. Αυτοί απεστάλησαν εκεί από την Αμερική με την άδεια, μέσω «Εκείνων», της Ιαπωνίας, την οποία είχαν προηγουμένως χρηματοδοτήσει.

Πώς και γιατί ανέρχεται ο άγνωστος Τρότσκι και γίνεται αμέσως αυθεντία, υποσκελίζοντας τους παλαιότερους και αναγνωρισμένους επαναστάτες; Πολύ απλά... ενυμφεύθη! Μαζί του στη Ρωσία έρχεται και η γυναίκα του, η Σέντοβα. Γνωρίζετε ποια είναι; Είναι η κόρη του Ζιβιτόβσκι (Zhivitonvsky), συνδεδεμένου με τους τραπεζίτες Βάρμπουργκ (Warburg), οι οποίοι είναι συνεταιίροι και συγγενείς του Γιάκομπ Σιφ – εκείνης της χρηματοοικονομικής ομάδας που είχε επίσης χρηματοδοτήσει την επανάσταση του 1905. Αυτός είναι ο λόγος που ο Τρότσκι, σε μία κίνηση, μετακινείται στην κορυφή της επαναστατικής λίστας. Και εδώ επίσης έχετε το κλειδί για την πραγματική του προσωπικότητα.

Ας κάνουμε ένα άλμα στο 1914... Πίσω από τους ανθρώπους που διέπραξαν τη δολοφονική απόπειρα κατά του Αρχιδούκα του Σερβίτου Φερδινάνδου βρίσκεται ο Τρότσκι, και αυτή η απόπειρα γίνεται η αφορμή για να ξεσπάσει ο Ευρωπαϊκός Πόλεμος. Πιστεύετε πραγματικά ότι η δολοφονία και ο πόλεμος είναι «απλές συμπτώσεις», όπως είπε ο Λόρδος Μέλκλε σε ένα ολιγοήμερο συμβούλιο; Αναλύστε υπό το φως της «μη σύμπτωσης» την εξέλιξη της εκοιτρατείας στη Ρωσία. Η καλλιέργεια της ηττοπάθειας ήταν ένα αριστούργημα. Ο όγκος του «ρωσικού κρέατος για τα κανόνια» ήταν τεράστιος, αλλά

Ο Στάλιν και ο Λένιν το 1919. Ιστορικές έρευνες που έγιναν το 1964 από την ιστορικό Μαριέττα Σαγκινιάν, αποκάλυψαν ότι ο παππούς του Λένιν από την μητέρα του, Μαρία Αλεξάντροβνα, ήταν Εβραίος που, στη συνέχεια, αλληλοεπίστανσε και βαφτίστηκε με ρωσικό όνομα. Όταν, όμως, συνήλθε το Πολιτικό Γραφείο υπό τον πρόεδρο Χρουτσόφ, απαγόρευσε κάθε κοινοποίηση των ερευνών.

Ο Στάλιν, επίσης, είχε εβραϊκό αίμα στις φλέβες του. Το αποκάλυψαν οι έρευνες του Τζ. Φίσμαν και Τζ. Μπ. Χάττον (*Η ιδιωτική ζωή του Στάλιν*), σύμφωνα με τις οποίες οι Ισραηλιτίτες στη Γεωργία αποκαλούνται στη διάλεκτο της περιοχής

«Τζούγκα» γιατί είχαν έλθει από το νησί Τζου. Οι απόγονοι των μεταναστών αυτών μετονομάστηκαν σε «Τζουγκασβίλι» – αυτό ήταν και το πραγματικό επίθετο του Στάλιν [Enzo Orlandi, *Φάκελλοι Mondatori*, 1972]. Ο Στάλιν, ιδίως κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, φαίνεται ότι κατάλαβε πολλά από τη διεθνή συνωμοσία που παίχτηκε σε βάρος του Σοσιαλισμού, αλλά ήταν αργά. Οι εκκαθαρίσεις δεν τον έσωσαν. Έφτασε να κλειστεί στον εαυτό του και να υποταχθεί τους πάντες, λέγοντας ότι «Εκείνοι» ήθελαν να τον εξαφανίσουν. Οι συνθήκες του θανάτου του παρέμειναν αδιευκρίνιστες.

όχι ανεξάνηλτος. Η βοήθεια των συμμάχων προς τον Τσάρο είχε δοσομετρηθεί και ρυθμιστεί, έτσι ώστε μία σειρά από οργανωμένες ήττες να οδηγήσουν στην επανάσταση.

Αλλά λείπει κάτι ακόμη: ο Κερένσκι προοριζόταν να προκαλέσει τη μελλοντική επίθεση-οφαγή, με μεγάλο φόρο αίματος. Την διηύθυνε έτσι, ώστε να υπονομευθεί η δημοκρατική επανάσταση και να ολοκληρωθεί η πλήρη παράδοση του Κράτους στους Μπολσεβίκους. Ο Τρότσκι, «απαρτηρητός», έχει την ευκαιρία να καταλάβει ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό. Αυτή είναι η πραγματικότητα για την τόσο πολυτραγουδιόμενη Οκτωβριανή Επανάσταση: οι Μπολσεβίκοι πήραν αυτό που «Εκείνοι» τους παρέδωσαν.

Γκάμπριελ: Διακινδυνεύετε τον ιαχυρισμό ότι ο Κερένσκι υπήρξε συνένοχος του Λένιν;

Ρακόφοκι: Όχι του Λένιν αλλά του Τρότσκι ή, καλύτερα, «Εκείνων»... Πιστέψτε με: ανεξάρτητα από τα αγάλματα και τα μαιωλεία, ο κομμουνισμός είναι υπόχρεος στον Κερένσκι περισσότερο από ό,τι στον Λένιν.

Γνωρίζετε ποιος χρηματοδότησε την Οκτωβριανή Επανάσταση; Τη χρηματοδότησαν «Εκείνοι», μέσω των ιδίων τραπεζιτών που χρηματοδότησαν το 1905 την Ιαπωνία, δηλαδή του Γιάκομπ Σιφ και των αδελφών Βάρμπουργκ – αυτό σημαίνει μέσω της μίας από τις πέντε τράπεζες που είναι μέλη της Ομοσπονδιακής Τράπεζας (Federal Reserve), της Κουν-Λόεμπ & Σία. Εδώ συμμετείχαν επίσης και άλλοι Ευρωπαίοι και Αμερικανοί τραπεζίτες, όπως οι Γκούγκενχαϊμ (Guggenheim), Χανάουερ (Hanauer), Μπράιτουνγκ (Breitung), Ασμπουργκ (Aschberg) από την Τράπεζα Nya Banken της Στοκχόλμης. Συμπτωματικά», ήμουν στη Στοκχόλμη και πήρα μέρος

ΤΟ «ΔΙΚΤΥΟ» ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

στη μεταβίβαση χρημάτων. Μέχρι να έλθει ο Τρότσκι, ήμουν ο μόνος που έλαβα μέρος ως ενδιάμεσος από την πλευρά των επαναστατών. Πρέπει να τονίσω ότι οι Σύμμαχοι τον είχαν απελάσει από τη Γαλλία επειδή ήταν ηττοπαθής. Και αυτοί οι ίδιοι Σύμμαχοι τον άφησαν ελεύθερο, ώστε να είναι ηττοπαθής στη σύμμαχο Ρωσία... Ποιος το κανόνισε αυτό; Μα, οι ίδιοι που κανόνισαν να διασχίσει τη Γερμανία ο Λένιν, μέσα στο «σφραγισμένο» τρένο!

Αν κάποτε θελήσετε να μελετήσετε την ιστορία της επανάστασης και του εμφυλίου χωρίς προκατάληψη... θα βρεθείτε με μία σειρά από τρομακτικές «συμπιώσεις»! Από τη στιγμή της αφίξεώς του στην Πετρούπολη, ο Τρότσκι έγινε δεκτός χωρίς επιφυλάξεις από τον Λένιν. Όπως γνωρίζετε αρκετά καλά, στο διάστημα μεταξύ των δύο επαναστάσεων είχαν υπάρξει πολύ βαθιές διαφορές μεταξύ τους, αλλά όλα ξεχάστηκαν. Γιατί; Το μυστικό το φύλαγε η σύζυγος του Λένιν, η Κρούποκαγια. Αυτή γνώριζε ποιος ήταν πραγματικά ο Τρότσκι. Αυτή έπεισε ακόμη και τον Λένιν να αποδεχθεί τον Τρότσκι, διαφορετικά ο Λένιν θα είχε παραμείνει παγιδευμένος στην Ελβετία. Επιπλέον ήταν και η επίγνωση ότι ο Τρότσκι παρείχε χρήματα και βοήθησε στο να έλθει ισχυρή διεθνής βοήθεια. Το σφραγισμένο τρένο ήταν η απόδειξη. **Εγώ γνωρίζω το μεγάλο μυστικό, όχι φυσικά γιατί είμαι ελευθεροτέκτων, αλλά γιατί ανήκω σε «Εκείνους»...**

Πριν να τελειώσει η ανάκριση, ο Ρακόφσκι λέει: «Είναι γνωστό ότι αποκάλεσαν τον μαρξισμό “θρίαμβο του γεγκελιανισμού”. Ο ιδεαλισμός του Χέγκελ είναι η χυδαία προσαρμογή στην ακατέργαστη δυτική αντίληψη του νατουραλιστικού μυστικισμού του Μπαρούχ Σπινόζα. Οι “Εκείνοι” είναι σπινοζιστές, ίσως όμως να ισχύει και το αντίθετο: ο σπινοζισμός να είναι “Εκείνοι”, ανάλογα με τις συνθήκες κάθε εποχής. Οι “Εκείνοι” είναι πολύ παλαιότερη και υψηλότερη φιλοσοφία... Όστε ο Μαρξ, ως οπαδός του Χέγκελ και, συνεπώς, σπινοζιστής, ήταν άπιστος στα πιστεύω του, αλλά μόνο περιστασιακά και για λόγους τακτικής. Δεν ισχύει αυτό που ισχυρίζεται ο μαρξισμός, ότι δηλαδή μέσα από τη σύγκρουση με το αντίθετο προκύπτει μια σύνθεση. Μέσα από την ολοκληρωτική νίκη της σύνθεσης Θέσης-Αντίθεσης προκύπτει μια πραγματικότητα, μια αλήθεια σε έναν τελικό συμβιβασμό του υποκειμένου και του αντικειμένου. Στη Μόσχα, ο Κομμουνισμός, δηλαδή ο κρατικός καπιταλισμός, στη Νέα Υόρκη, ο Καπιταλισμός... Θέση και αντίθεση. Αναλύστε και τα δύο... Η Αλήθεια: Διεθνής Οικονομία, για την ακρίβεια... “Εκείνοι”».

Ο Ρακόφσκι υπονοεί ότι υπάρχει ένας και μοναδικός στόχος, και αυτός είναι η διάλυση των εθνών και ο θρίαμβος του παγκόσμιου ολοκληρωτισμού. Και δεν είναι η Μόσχα εκείνη που θα το επιβάλει αυτό, αλλά η... Νέα Υόρκη! **Όχι η ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ (Κομμουνιστική Διεθνής), αλλά η ΚΑΙΠΙΝΤΕΡΝ (Καπιταλιστική Διεθνής) της Γουόλ Στριτ!**

Η ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Στα μέσα της δεκαετίας του 1930, ο Στάλιν είχε καταφέρει να ελέγξει τον κομματικό-κρατικό μηχανισμό της ΕΣΣΔ και με τις σκηνοθετημένες «δίκες» αποκεφάλισε τα στελέχη του κομμουνιστικού καθεστώτος που θεώρησε υπεύθυνα για τη «συνωμοσία»... Ανάμεσά τους, οι Ζηνόβιεφ, Κάμενεφ, Ζελένσκι, Κορότκοφ, Σαπρόνοφ, Τσουκατσέφσκι, Μπλύχερ... Το 1938 ήταν η μεγάλη δίκη των

Ρακόφσκι, Γιαροσλάβσκι, Σμυρνόφ, Μπουκάριν, Ράντεκ, Σοκόλνικοφ, Ρίκοφ κ.ά. Τα περισσότερα θύματα της σταλινικής απολυταρχίας έδωσαν «ομολογίες» ότι ήταν πράκτορες, κάτω από εξοντωτικές απειλές, βασανιστήρια και πύεσις. Πολλοί, όμως, πρόλαβαν να τα καταγγείλουν όλα αυτά, λίγο πριν εκτελεστούν.

Το «πρωτόκολλο» του Ρακόφσκι είναι ένα τελείως διαφορετικό ντοκουμέντο. Ανεξάρτητα από το αν όλα όσα είπε ήταν αλήθεια ή όχι, ή αν αυτοί οι άνθρωποι που ο ίδιος αποκαλούσε «Εκείνοι» είναι αληθινοί, το σενάριο του αποτελεί επαρκή εξήγηση γι' αυτά που συνέβησαν τότε, αλλά και ακριβή πρόβλεψη για όσα γεγονότα ακολούθησαν.

Όπως είναι γνωστό, ο Στάλιν ακολούθησε τη συμβουλή του Ρακόφσκι. Έκανε συμφωνία με τον Χίτλερ για το μίρασμα της Πολωνίας και καθυστέρησε την έναρξη της χιτλερικής εισβολής, αλλάζοντας τα σχέδια των Δυτικών Δημοκρατιών για στρατηγικούς λόγους.

Σε ένα μετέπειτα κεφάλαιο της «Κόκκινης Συμφωνίας», ο Γκάμπριελ φαίνεται να ομολογεί: «Όχι! Δεν γνωρίζουμε με σιγουριά ποιοι είναι οι “Εκείνοι”, αλλά την τελευταία στιγμή επιβεβαιώθηκαν πολλά από όσα είπε ο Ρακόφσκι. Για παράδειγμα, είναι αλήθεια ότι ο Χίτλερ χρηματοδοτήθηκε από τραπεζίτες της Γουόλ Στριτ. Είναι γεγονός ότι υπάρχει ένας συγκεκριμένος κύκλος που αποτελείται από χρηματοδότες, πολιτικούς, επιστήμονες, ακόμα και εκκλησιαστικούς παράγοντες υψηλών αξιωμάτων, δύναμης και πλούτου... Ο Αμερικανός πρεσβευτής Ντέιβις έκανε προσεκτικούς υπαιτιγμούς για το ότι πολλά θα ήταν τα οφέλη ως προς τη διαμόρφωση της Κοινης Γνώμης στην Αμερική, στην περίπτωση αμνηστίας του Ρακόφσκι, στο άμεσο μέλλον. Όπως είναι φυσικό, τον παρακολουθούσαμε προσεκτικά κατά τις δίκες του Μαριίου. Ήταν ο ίδιος παρών σε όλες και νομίζουμε ότι αναπέρωσε το ηθικό του Ρακόφσκι. Ο τελευταίος επιβεβαίωσε το ενδιαφέρον που είχε επιδειχθεί στην δίκη από τον Ντέιβις και ομολόγησε ότι του έκανε ένα μυστικό σήμα μασονικού χαιρετισμού».

»Υπάρχει, όμως, ακόμα ένα αναμφισβήτητο γεγονός που δεν μπορεί να διαστρεβλωθεί. **Στις 2 Μαρτίου, την αυγή, λάβαμε ένα ραδιοφωνικό μήνυμα από κάποιον ιδιαίτερα ισχυρό πορπό: “Αμνηστία ή ο κίνδυνος των Ναζί θα αυξηθεί”.**

»Στις 12 Μαρτίου, στη Μόσχα, τελείωσε η ακροαματική διαδικασία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στις 9 το βράδυ το Δικαστήριο ξεκίνησε τις συσκέψεις για να πάρει την απόφαση. Την ίδια ημέρα, στις 12 Μαρτίου, στις 5:30 το πρωί, ο Χίτλερ διέταξε τις τεθωρακισμένες μεραρχίες του να μπουν στην Αυστρία. Υπήρχαν αρκετοί λόγοι για να τα συσχετίσουμε αυτά. Θα πρέπει να ήμασταν ηλίθιοι για να θεωρήσουμε τους μασονικούς χαιρετισμούς του Ντέιβις, το ραδιόγραμμα, τη σύμπτωση της εισβολής στην Αυστρία με την απόφαση του Δικαστηρίου και τη σιγή ιχθύος της Ευρώπης ως τυχαία γεγονότα. Όχι. Στην πραγματικότητα δεν είδαμε “Εκείνους”, αλλά ακούσαμε τη φωνή τους και καταλάβαμε τη γλώσσα τους!...».

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Όπως φάνηκε ξεκάθαρα, οι επαναστάσεις δεν «συμβαίνουν νομοτελειακά», δεν είναι αυθόρμητες και δεν είναι καθόλου φτηνές. Όμως, για να ανοίξει διάπλατα η λεωφόρος προς τη Νέα Τάξη, δεν αρκούσε το Σοβιετικό Θερμιδόρ, ούτε ο εκφυλισμός της Ευρώπης. Έπρεπε οπωσδήποτε να ελεγχθεί «από τα μέσα» μια νέα μεγάλη δύναμη: οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Για τον σκοπό αυτόν, η Παγκό-

ομια Ολιγαρχία δημιούργησε σταθερά τις μεταπολεμικές δεκαετίες ένα κράτος εν κράτει μέσα στην Αμερική. Το εικονικό αυτό κράτος έχει πολλά από τα χαρακτηριστικά των άλλων κρατών (έναν εκπαιδευμένο τακτικό στρατό και Μυστικές Υπηρεσίες, ένα υπουργείο Οικονομικών και μια πηγή εισοδημάτων, δημόσιες υπηρεσίες κ.λπ.), κηρύσσει πολέμους, κάνει συμμαχίες με άλλα κράτη, αλλά δεν έχει σαφή γεωγραφική θέση στον χάρτη. Η κατάσταση αυτή του «εικονικού κράτους» έχει επιτρέψει στην Ολιγαρχία να περνά απαρατήρητη από τους περιοσότερους Αμερικανούς, γιατί αυτό το «εικονικό κράτος» προστατεύεται καλά από την ίδρυση της CIA.

Η ολιγαρχική καταγωγή της εν λόγω Υπηρεσίας ξεκινά με την Επιτροπή Lovett. Δημιουργημένη στις 22 Οκτωβρίου του 1945 από τον υπουργό Πολέμου Robert Patterson, ο ρόλος αυτής της επιτροπής ήταν «να συμβουλευτεί την κυβέρνηση για τη μεταπολεμική οργάνωση των αμερικανικών Μυστικών Υπηρεσιών». Ο Robert Lovett αποφάσισε ότι πρέπει να υπάρξει μια ξεχωριστή Κεντρική Μυστική Υπηρεσία (Central Intelligence Agency – CIA), που να έχει ανεξάρτητο προϋπολογισμό και να μπορεί να χρησιμοποιεί ανορθόδοξες μεθόδους, χωρίς ασφυκτική κρατική επίβλεψη. Έτσι, υπό το προκάλυμμα της εθνικής ασφάλειας, θα μπορούσε να αναπτύσσει δραστηριότητες που δεν ήταν πάντα προς όφελος του αμερικανικού λαού.

Ποιά συμφέροντα εξυπηρετούσε ο Lovett; Ήταν μέλος της μυστικής εταιρίας του Yale, των *Skull and Bones*. Αυτή η μυστική εταιρία με τις απόκρυφες τελετουργίες της στρατολογεί τους απογόνους των «γαλαζοαιμάτων» δυναστειών και δρα ως τροφοδότης της ελίτ. Η σχέση της *Skull and Bones* με την ελίτ εντοπίζεται στον ιδρυτή της ομάδας, William H. Russell, από το Middletown του Κονέκτικατ.

Η οικογένεια Russell κατείχε ανυπολόγιστο πλούσιο, προϊόν της μεγαλύτερης αμερικανικής εγκληματικής οργάνωσης του 19ου αιώνα: της *Russell & Company*, του μεγάλου συνδικάτου οπίου. Οι οικογένειες οπίου που δραστηριοποιούνταν μέσω της *Russell & Company*, ήταν μέρος μιας «γαλαζοαίματης» ομάδας δύναμης, γνωστής ως «Βραχμάνοι της Βοστώνης». Από τα υπερήφανα για την καταγωγή τους μέλη των οικογενειών Russell, Pierpont, Edwards, Butt, Griswold, Day, Alsop και Hubbard του φιλο-βρετανικού κόμματος της πολιτείας επιλέγονταν οι υιοί τους για τη *Skull and Bones*.

Η CIA γεννήθηκε από τον Νόμο Εθνικής Ασφάλειας του 1947. Την επίβλεψη για τη σύνταξη του νόμου αυτού είχαν ο Τζον Φόστερ Ντάλες και ο αδελφός του Άλλεν Ντάλες, μετέπειτα διευθυντής της CIA. Και οι δύο αδελφοί ήταν μέλη του ελιτιστικού Συμβουλίου Διεθνών Σχέσεων (CFR). Το CFR παραμένει στενά συνδεδεμένο με τη CIA μέχρι σήμερα, αποτελώντας την κύρια «ομάδα υποστήριξης» της στο αμερικανικό κοινό. Όταν η Υπηρεσία χρειαστεί εξέχοντες πολίτες για να στελεχωσει τις μετωπικές εταιρίες της ή για οποιαδήποτε άλλη βοήθεια, στρέφεται συχνά στα μέλη του.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΗΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Η σύγχρονη εκδοχή του υπόγειου ελέγχου των μυστικών εταιριών επί των χρηματοπιστωτικών αγορών και των Υπηρεσιών Πληροφοριών έχει τις ρίζες της στην μυστική εταιρία της «Στρογγυλής Τρά-

Το περίφημο βιβλίο του Σολζενίτσιν, που αφηγείται την παραμονή του Βλαδίσλαβ Λένιν στην Ελβετία και τη μυστηριώδη αναχώρησή του για τη Ρωσία το 1917. Το κωδικοποιημένο μήνυμα των γερμανικών Υπηρεσιών, με την ένδειξη «Επείγον», έλεγε τον Μάρτη του 1917: «Η διέλευση των Ρώσων επαναστατών από το έδαφος της Γερμανίας να πραγματοποιηθεί όσο γίνεται γρηγορότερα... (31 Μαρτίου)... Τώρα θα πρέπει οποιαδήποτε να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε στη Ρωσία το μεγαλύτερο χάος...». Οι Μυστικές Υπηρεσίες και εταιρίες και η Ολιγαρχία φρόντισαν ώστε το «σφραγισμένο τρένο» να περάσει «τράντζι» από τη μισή Ευρώπη... σε μια εποχή αυστηρότατων συννοριακών ελέγχων. Ο άνθρωπος που οργάνωσε την επιχείρηση εκ μέρους των Γερμανών ήταν γνωστός ως «Πάρβους». Επρόκειτο για τον Ρωσοεβραίο Αλεξάντερ Γκέλφαντ, που ζούσε κυρίως στην Κωνσταντινούπολη και είχε δημιουργήσει τεράστια περιουσία ως οικονομικός σύμβουλος στην κυβέρνηση των Νεοτούρκων. Άλλος ένας κοσμοπολίτης «επαναστάτης» στην υπηρεσία των Ολιγαρχών.

πεζας», που διατηρούσε τον έλεγχο του κόσμου κατά την εποχή της Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

Οι γνώσεις μας για την «Στρογγυλή Τράπεζα» προέρχονται από μια πολύ έγκυρη πηγή, από μέσα, τον καθηγητή Κάρολ Κουίγκλι, στη Σχολή Διπλωματίας του πανεπιστημίου του Τζώρτζιαν στο ΗΠΑ. Ο Κουίγκλι, σε δύο τεκμηριωμένα βιβλία του με τον τίτλο *Tragedy and Hope (Τραγωδία και Ελπίδα)* και *The Anglo-American Establishment (Το Αγγλο-Αμερικανικό Κατεστημένο)*, περιγράφει λεπτομερώς τη δημιουργία της «Στρογγυλής Τράπεζας» στο Λονδίνο το 1891. Τότε, τρεις άνδρες οργάνωσαν μια μυστική εταιρία «η οποία επρόκειτο, για περισσότερα από 50 χρόνια, να είναι μια από τις πιο σημαντικές δυνάμεις στον σχεδιασμό και την εκτέλεση της βρετανικής αυτοκρατορικής και εξωτερικής πολιτικής». Εκτός από τον εμπνευστή της και απίστευτα πλούσιο μεγιστάνα Σέσιλ Ρόουντς, οι άλλοι που εμπλέκονταν ήταν ο Ουίλλιαμ Τ. Στενς, διάσημος δημοσιογράφος, ο Ρέιζιναλντ Μπέλιος Μπρετ, φίλος και έμπιστος της βασίλισσας Βικτωρίας και ο Άλφρεντ Μίλνερ.

Μετά τον θάνατο του Ρόουντς το 1902 και την ανάληψη της ηγεσίας από τον Άλφρεντ Μίλνερ, η Στρογγυλή Τράπεζα έψαχνε αγγλόφιλους Αμερικανούς για τη δημιουργία της αμερικανικής παραλλαγής της – του *Γραφείου Έρευνας*, το οποίο δεν σήμαινε τίποτα για το ευρύ κοινό, αλλά ήταν αναγνωρίσιμο από τους μνημόνους.

Τον Ιούνιο του 1918, στο *Συνέδριο Ειρήνης* των Βεροσλλιών συναντήθηκαν τα τελευταία μέλη των δύο σημαντικών τότε μυστικών εταιριών, πυρήνων των μετέπειτα ισχυρών ελίτ του «Δικτύου». Η Στρογγυλή Τράπεζα ήταν παρούσα με τα μέλη της ως συμβούλους του πρωθυπουργού Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ και οι μελετητές του Γραφείου Έρευνας δικτυώνονταν με τους άλλους ξένους ειδικούς. Παρούσα ήταν και η αντιπροσωπία μιας επίλεκτης ομάδας κεφαλαιούχων και νομικών της Νέας Υόρκης, που αποτελούσαν τον αρχικό πυρήνα του CFR. Μόλις το *Συνέδριο Ειρήνης* τελείωσε και η Χάρτα

ΤΟ «ΔΙΚΤΥΟ» ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

της Κοινωνίας των Εθνών υπογράφηκε από τον πρόεδρο Ουίλσον εκ μέρους των ΗΠΑ, **αιτίες οι μυστικές εταιρίες συναντήθηκαν ως ισότιμες και οργάνωσαν το σχέδιο ενός κοινού Αγγλο-Αμερικανικού Ιδρύματος Διεθνών Σχέσεων, με στόχο την προετοιμασία μιας παγκόσμιας κυβέρνησης.** Μέχρι το 1926, η βρετανική οργάνωση είχε μετονομασθεί σε *Βασιλικό Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων*, όνομα το οποίο εξακολουθεί να διατηρεί μέχρι σήμερα. Οι συναντήσεις στις Βερσαλλίες έγιναν στο Hotel Majestic και ορισμένοι Αμερικανοί συγγραφείς των συνωμοσιών τείνουν να θεωρούν τη συγκυρία αυτή ως την αρχική εμφάνιση της μετέπειτα θρυλικής *Ομάδας Majestic*, που συνδέθηκε με άκρως απόρρητα τεχνολογικά προγράμματα των ΗΠΑ μεταπολεμικά.

Όταν η Αμερική εισήλθε τελικά στον Β' Παγκόσμιο, πολλά από τα μέλη του CFR δούλεψαν στο Γραφείο Στρατηγικών Υπηρεσιών (OSS) – πρόδρομο της CIA. Το CFR βγήκε από τον Πόλεμο πολύ ενισχυμένο και οι άνθρωποί του ήταν αυτοί που πρωτοστάτησαν στην ίδρυση του ΟΗΕ. Στην ιδρυτική συνάντηση το 1945, στο Σαν Φρανσίσκο, «*οι σαράντα επιτά από τους αντιπροσώπους των ΗΠΑ ήταν μέλη του CFR*» (κατά τους Bennett και Games)... **Ο Αϊζενχάουερ και ο Νίξον ήταν τα πρώτα μέλη του CFR που εξελέγησαν πρόεδρος και αντιπρόεδρος αντίστοιχα το 1952.** Ο ηττημένος Αντλάι Στήβενσον ήταν επίσης μέλος του CFR.

Το CFR πέρασε σε μια νέα περίοδο, όταν ανέλαβε επικεφαλής του ο Ντέιβιντ Ροκφέλερ της Chase Manhattan Bank. Στις 23 και 24 Ιουλίου του 1972 ιδρύεται στην ιδιωτική κατοικία του Ντέιβιντ Ροκφέλερ η νεότερη «εταιρία», η *Τριμερής Επιτροπή*, με στόχο τη σύνδεση ΗΠΑ-Ευρώπης με την Ιαπωνία, για τη σταθεροποίηση του παγκόσμιου ουσιώματος μέσω των τριών βιομηχανικών μηχανών της πλανητικής Οικονομίας.

Ο Τζίμυ Κάρτερ, ένας αφανής φυσικός της Τζόρτζια, γίνεται κυβερνήτης της Πολιτείας και μετέπειτα πρόεδρος των ΗΠΑ. Οι πιο βασικοί συνεργάτες του, Σάιρους Βανς και Ζμπήγκνιο Μπρεζίνσκι, ήταν μέλη των εταιριών αιών. Ο Ρήγκαν, στη συνέχεια, δεν ανήκε ούτε στην Τριμερή ούτε στο CFR. Δεν ήταν, επίσης, μέλος της Μπίλντερμπεργκ, ούτε της αδελφότητας Skull and Bones (Κρανίο και Οστά). Συμμετείχε, όμως, στις θρυλικές μυστικές συνάξεις του Bohemian Grove (Βοημικού Άλλοις). Όταν ρωτήθηκε «ποιος κυβερνά την Αμερική», απάντησε **ότι τις αποφάσεις γι' αυτή τη χώρα και, κατά συνέπεια, για τον υπόλοιπο κόσμο, τις παίρνει μια κρυφή ελίτ...**

Όταν ο Τζωρτζ Μπους ο προεβύτερος διαδέχθηκε τον Ρήγκαν, διόρισε ένα από τα καλύτερα νέα στελέχη του CFR, την Κοντολίζα Ράις, μέλος του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας. Άλλα τέσσερα, τουλάχιστον, μέλη της κυβέρνησής του ήταν μέλη του: οι Μπρεντ Σκόουκροφτ, Κόλιν Πάουελ, Νικ Τσένι και Πωλ Γουόλφοβιτς.

Το 2000, τόσο ο Τζωρτζ Μπους ο νεότερος όσο και ο Τζων Κέρρου ήταν μέλη της μυστικής εταιρίας Skull and Bones και οι σύμβουλοι του Μπους ήταν μέλη του CFR. Το 2004, η στρατηγική του Μπους «*Η μαζί μας ή εναντίον μας*» επιβλήθηκε της πολιτικής του Κέρρου, που ήθελε πολυμερή συνεργασία με την Ευρώπη.

Σήμερα, τα μέλη του CFR ελέγχουν τις παγκόσμιες τραπεζικές συναλλαγές, τον μεγαλύτερο μηχανισμό συλλογής πληροφοριών του κόσμου, τους περισσότερους γιγαντιαίους οργανισμούς MME και τις περισσότερες από τις κυρίαρχες πολυεθνικές με έδρα τις ΗΠΑ.

Ο έλεγχος των ΗΠΑ ήταν το πρώτο βήμα για τη Νέα Παγκόσμια Τάξη. Ο έλεγχος των Συμμάχων της Αμερικής ήταν το δεύτερο. Η

αλυσίδα των ανίερων συμμαχιών έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και, με τις συγκεκαλυμμένες επιχειρήσεις του «Δικτύου» της παγκόσμιας Ολιγαρχίας, η τρομοκρατία έχει γίνει το νέο μέσο διά του οποίου η παλιά στρατηγική του «*διαίρει και βασίλευε*» εφαρμόζεται σε παγκόσμια κλίμακα. **HN**

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

• Αλ. Σολζενίτιν, *Ο Λένιν στη Ζυρίχη*, εκδ. Ελληνική Ευρωεκδοτική, 1985 • Verner Gerson, *Ο Ναζισμός Μυστική Εταιρεία*, εκδ. Δίβρης, Αθήνα, 1979 • Χένρυ Φορντ, *Ο Διεθνής Εβραϊός*, εκδ. Στερέωμα • *Οι Φάκελλοι Mondatori*, "Στάλιν: Τα Υπέρ και τα κατά", εκδ. Φυτράκης, 1972 • Πάουελ-Μπερζιέ, *Η Αυγή των Μάγων*, εκδ. Κάκτος, 1990 • Gary Allen, *Εσωτερικοί: Οι Αρχιτέκτονες της Νέας Παγκόσμιας Τάξης*, εκδ. Στερέωμα • Vicomte Leon de Poncins, *The Secret Powers Behind Revolution*, OMNI/Christian Book Club, 1986 • Nesta H. Webster, *Secret Societies and Subversive Movements*, Christian Book Club of America • Norman MacKenzie, *Secret Societies*, Collier Books, New York, 1971 • Paul David Collins, *Unholy Matrimony: The Tie Between the Cult of Intelligence and the Cult of Oligarchy*, 09 September 2006, • H Makow, *Rothschilds Conduct "Red Symphony"*, 09 November 2003 Richard Boylan, *The Shadow Government: Its Identification and Analysis*